

dellen af havde indſeet dette —, at det, efterhaanden ſom Inſtitutionen beſtædede og udvidede ſig, var i ſin Orden, at man noget forbedrede Lønnen for Personalet. Det forekommer mig derfor, at det vilde være urigtigt at lade diſe 4 Aſſiſtenter, ſom alle ere anſatte ved Stationer, der ere af Bigtighed og Betydning, ſaa godt ſom være uden nogen Lønningsforbedring ved denne Lønningslov. De have allerede nu henimod 900 Rbd. og nu at ſætte deres Løn til 900 Rbd. vil alſaa ſaa godt ſom ikke være nogen Forbedring af deres Stilliſt. Jeg har derfor tilladt mig at foreſlaae, at diſe 4 Mænd ſættes paa en Gage af 1,000 Rbd., hvilket alſaa kun medfører et Tillæg af 400 Rbd. i det Hele. — Med Henſyn til de underordnede Beſtillingsmænd maa jeg erkjende, at den Maade, hvorpaa det ærede Udvalg har ſtillet ſig til dem, er meget antagelig og jeg kan takke paa diſe Beſtillingsmænds Begne, ſom viſtnok ogſaa i meget høi Grad trænge til den Forbedring, Udvalget har tiltænkt dem, ligesom jeg kan ſige, at Tjeneften i det Hele taget trænger til, at Villkårene for dem ikke blive alſfor ſmaa, da man under ſaadanne Omſtændigheder ikke vil kunne faae Mænd til at træde ind i den. — Forſlaget under Nr. 2 er en lille Smødelommen imod, hvad jeg førſt tillod mig at udtale om, at nogen Forbedring ogſaa burde opnaaes i de høiere Beſtillingsmænds Villkår. Dette Henſyn finder jeg, ſkjøndt kun i mindre Grad, fyldeſtjort ved dette Forſlag. — Jeg har endnu tilladt mig, at ſtille et lille Forſlag under Nr. 2, hvorpaa jeg ſkal henlede det ærede Things Opmærſomhed. Jeg maa førſt begynde med en Undſkyldning, thi jeg erkjender, at det er udenfor Reglen, at nu ved 4de Behandling fremkommer et Forſlag, ſom ikke har været fremsat før. Derſom dette Forſlag alſaa ikke var af ſaa ringe ſinantiſtel Betydning, ſom det er, og derſom jeg ikke havde troet, at det vilde have en ſaa heldig Virkning i adminiſtrativt Henſeende, ſom jeg haaber, det vil have, vilde jeg ikke have drifſtet mig til at foreſlaae det her. Jeg tør ikke haabe, at det ærede Things ſtore Fleertal nu erindrer, hvad der ſtaaer i Motiverne til det her oprindeligt af ſinantiſtministeren indbragte Forſlag angaaende

Telegraphvæſenets Lønninger, men jeg ſkal gjøre opmærſom paa, at ſinantiſtministeren ſagde dert, at, naar han ſil Lovforſlaget igjennem, ſom det var, agtede han at paalægge de Telegraphbeſtillingsmænd, ſom ſkulde anſættes, at ſtille Caution. Dette er i mine Dine en overordentlig rigtig Tanke af min ærede Forgænger, og den er ganſke ſtemmende med de almindelige Regler for vort Kaſevæſen. Naar en Embeds- eller Beſtillingsmand har Statens Midler under ſine Hænder, ſkal han ſtille Caution, og derfra gjøres i Kaſeanordningen kun ganſke enkelte Undtagelser; men de Lønninger, ſom man hidtil har tillagt de heromhandlede Beſtillingsmænd, have været ſaa tarvelige, at man ikke ret godt har kunnet forlange, at de ſkulde ſtille Caution. For den Mand, der ikke ſelv eter de Penge, ſom hører til at ſtille Cautionen, er det nemlig forbundet med Udgifter at formaae en anden Mand, ſom har Penge, til at ſtille dem. Denne Bemærkning har allerede før været fremme for det ærede Thing, nemlig da vi for 2 Aar ſiden behandlede Loven om Lønninger for Forpleiningscorpset. Intendanterne ſom tidligere havde været ſtillet bedre, vilde nemlig i Fremtiden blive ſtillede mindre godt i Henſeende til Lønning, ja, der vilde endog være Mænd, der ſkulde have Kaſe, men ſom ſtode paa Underofficerslønning. For at gjøredet muligt for diſe at ſtille Caution foreſlog man derfor at give dem et Tillæg af 2 pCt. af Cautionſummen, og denne Tanke blev dengang førſt godkjendt af Udvalget og dernæſt vedtagen uden Modſtand af Thinget. Jeg kan tænke mig, at enkelte Medlemmer maaſkee kunne frygte for, at man herigjennem ſkulde komme ind paa alſfor vidtgaende Udgifter i den Retning, men jeg maa bemærke, at jeg ikke tror dette. Hvad for det Førſte ſelve Telegraphvæſenet angaaer, vil Udgiften hertil — ſaavidt jeg har kunnet ſjønne uden nærmere at have underſøgt Sagen — ikke løbe op til mere end nogle ſaa Hundrede Rigsdaler, og dernæſt tror jeg ikke, at Tanken vil finde Anvendelse i andre lignende Stillinger i Civiltaten, navnlig ikke med Henſyn til den eneſte, hvorom der kunde være Tale, nemlig Poſtvæſenet. Dette er nemlig ſtillet noget